

плъзнахме всички по земеделскитѣ села, ча-
 ющи хлѣбъ:—безпомощни и принизени. Пазар-
 яха ни като пждари. (Имаше: „Ха дай ржка,
 даскале!“ А после: „Ха, полей сега пазарлъка,
 даскале!“).

— — — — —
 Гражданска издържливостъ — и наука, и
 изкуства,—въобще материалниятъ и духо-
 венъ устремъ у единъ народъ иде отъ по-
 силно или по-слабо подсъзнателно национално
 самочувство. А веднага следъ освободението
 у насъ се получи опасна раздвоеностъ. Цен-
 троветѣ на възродителния романтизмъ —
 скотовѣдско-еснафскитѣ паланки — се пре-
 върнаха на развѣдни станции за разсилни,
 стражари и изборни шайкаджии. А се възмог-
 наха полскитѣ села — турскитѣ чифлигари и
 ратаи, които съвсемъ не бѣха засегнати отъ
 възродителния подеъмъ. Тази раздвоеностъ
 продължава все още. . . . Трѣбва да я наджи-
 вѣемъ, за да чувствуваме наново задъ себе
 си интуицията на цѣлостно племе.

— — — — —
 Тренътъ потегли бавно и тежко. Мла-
 дитѣ изпращачи ме гледатъ съ омиление. То-
 ва ме трогва, — размахвамъ шапка и викамъ:
 — Горещо ви благодаря, млади хора! Но...
 да проучимъ селата си! . . .

Край.

